

вашигѣ приятели, не ги познавате добрѣ. Искате да бждете всѣкога добъръ; трѣбва да бждете добъръ при извѣстни условия, а лошъ при други. Когато разгнѣвите приятеля си, трѣбва вече да се защищавате, а, за да се защищавате, трѣбва да знаете да воювате. Ако се борите съ нѣкой неприятель, вие си вършите длъжността; ако воювате съ мирни или безоржжни хора, вършите глупостъ. Казватъ: „Животътъ е борба“. И мжжътъ, като се ожени, казва: „Животътъ е борба“. А съ кого воюва? Съ жена си, и жената съ мжжа си. Народятъ имъ се дѣца, и тѣ четатъ' девиза: „Животътъ е борба“ и си казватъ: „Е, ами ние съ кого ще се боримъ — братчетата съ сестричетата“. И започва борба, хванатъ се за коситѣ и, като се разплачатъ, хайде при мама и при тате. Хората иматъ девизъ! Като нѣматъ истински противникъ, тѣ си го създаватъ — мжжъ съ жена, братъ съ сестра, свещеникъ съ своитѣ пасоми, учителъ съ ученицитѣ си. Ето хора, които не разбиратъ живота. Борба трѣбва да сжществува, обаче съ онази природа, която трѣбва да се подчини. Когато прѣдстои да разрушимъ извѣстна скала въ планината, да пробиемъ тунелъ, разбирамъ да дѣйствуваме така, но да употребимъ тия срѣдства въ организирано общество, не разбирамъ, Туй показва, че хората не разбиратъ отношението, което сжществува между тѣхъ и тѣхния духъ, задачитѣ, които имъ налага послѣдниятъ.

Апостолъ Павелъ описва въ прочетената глава какво трѣбва да бжде това отношение. Може да ми зададете въпроса: „На-ли сжществува въ свѣта хиляди отношения?“ — Но ние трѣбва да изберемъ